

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobkyně: **Jindřiška Mrkvičková**, narozená dne 25. 7. 1945
bytem Na Vinobraní 3282/58, 106 00 Praha 10
zastoupená advokátkou Mgr. Pavlou Galiovou
sídlem Revoluční 23, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

o převodu jiných zemědělských pozemků oprávněné osobě

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. dubna 2023, č. j. 42 C 285/2017-1820

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve vyhovujícím výroku o věci samé (výrok I.) **mění** tak, že žaloba o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839, oba zapsané v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha na LV 10002 pro katastrální území Stodůlky, obec Praha se zamítá, jinak **se** v tomto výroku **potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rezková

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně 465 305 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám její advokátky.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně nahradil projev vůle žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu pozemků z vlastnictví státu na žalobkyni, a to pozemku označeném v připojeném geometrickém plánu č. 537-245/2018 vyhotoveném Geodetickou kanceláří Nedoma a Rezník, s. r. o., schváleném Katastrálním úřadem pro hl. M. Prahu, k.p. Praha, který je nedílnou součástí rozsudku, jako pozemek parc. č. 822/6 v katastrálním území Lochkov, obec Praha, dále pozemku parc. č. 151/837, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro hl. M. Prahu, Katastrální pracoviště Praha na LV 10002 pro katastrální území Stodůlky, obec Praha, pozemku parc. č. 151/839 zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro hl. M. Prahu, Katastrální pracoviště Praha na LV 10002 pro katastrální území Stodůlky, obec Praha (výrok I.). Žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 504 495 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám její advokátky (výrok II.).
2. Soud I. stupně vzal za prokázané, že žalobkyně je oprávněnou osobou dle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“), a přísluší jí náhrada za pozemky, které jí nebylo možno vydat (§ 11, § 11a zákona o půdě), jak vyplývá z rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu Praha ze dne 14. 6. 2010 č. j. PÚ 1127/10, ze dne 11. 5. 2005 č. j. PÚ 1240/05, ze dne 20. 8. 2010 č. j. PÚ 1682/10, ze dne 10. 12. 2003 č. j. PÚ 1814/00, ze dne 30. 9. 2003 č. j. PÚ 2604/03, ze dne 29. 9. 2003 č. j. PÚ 2724/03, ze dne 10. 8. 2004 č. j. PÚ 3133/96, ze dne 26. 2. 2007 č. j. PÚ 547/07, ze dne 21. 6. 2011 č. j. PÚ 811/11, ze dne 14. 5. 2010 č. j. PÚ 933/10, ze dne 9. 2. 2012 č. j. PÚ 171/12, ze dne 27. 2. 2012 č. j. PÚ 255/12, ze dne 27. 12. 2011 č. j. PÚ 1857/11 a ze dne 16. 5. 2012 č. j. PÚ 543/12 a dále z rozhodnutí Státního pozemkového úřadu - Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 1. 8. 2013 č. j. PÚ 5064/92/2, ze dne 29. 8. 2013 č. j. PÚ 5064/92/3, ze dne 20. 9. 2013 č. j. PÚ 5064/92/4, ze dne 16. 12. 2013 č. j. PÚ 1425/12/3 a ze dne 16. 4. 2014 č. j. PÚ 5064/92/6. Výše jejího restitučního nároku byla zjištěna ze znaleckých posudků znaleckého ústavu YBN CONSULT - znalecký ústav, s. r. o. ze dne 20. 1. 2015, č. 219/2920/2015, a ze dne 30. 10. 2017, č. 345/3046/2017, jimiž byl tento nárok oceněn částkami 22 837 633 Kč a 7 158 091 Kč, celkem 29 995 724 Kč. Žalobkyni byly již pravomocně přisouzeny náhradní pozemky v hodnotě 23 854 394,20 Kč, výše neuspokojeného nároku činí 6 141 329,80 Kč, žalovaná své tvrzení o tom, že nárok již byl vyčerpán, neprokázala. Oba uvedené posudky považoval soud I. stupně za dostatečně odborné, srozumitelné, logické a odůvodněné a postup znalců při ocenění shledal v souladu s § 28a zákona o půdě s tím, že pro uplatnění žalovanou prosazovaných srážek dle přílohy 7 vyhl. č. 182/1988 Sb. ve znění vyhl. č. 316/1990 Sb. nebyl dán důvod (v této souvislosti poukázal i na to, že všemi námitkami, které proti těmto posudkům žalovaná vznesla, se opakovaně zabývaly soudy i v jiných řízeních, a to i soudy vyšších instancí, a důvodné je nikdy neshledaly). Postup žalované při uspokojování nároku žalobkyně lze vyhodnotit jako svévolný a liknavý, neboť žalovaná nenabízela ve veřejných nabídkách organizovaných dle § 11a zákona o půdě pozemky v Praze v dostatečném množství a kvalitě, aby mohly uspokojit nároky žalobkyně (natož všech restituentů), a nadto výši jejího restitučního nároku sporovala, čímž fakticky ztěžovala možnost jeho řádného uspokojení. O nejstarších nárocích žalobkyně bylo rozhodnuto již v letech 2003 a 2005, avšak jejich přecenění bylo provedeno až v roce 2013, dříve tedy žalobkyně své nároky řádným způsobem ve veřejných nabídkách ani uplatnit nemohla. Žalobkyně se proto může uspokojení svého nároku domáhat i mimo postup dle § 11a zákona o půdě (jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího a Ústavního soudu, na niž soud I. stupně

odkázal), a sice žalobou o uložení povinnosti žalované převést jí vhodné zemědělské pozemky z vlastnictví státu, a to i bez podmínky jejich předchozího zařazení do veřejné nabídky. Shodně ostatně v případě žalobkyně opakovaně dovodily soudy i v dalších řízeních, vedených o jejím restitučním nároku. Náhradní pozemky, které žalobkyně označila a jejichž hodnota dle znaleckého ocenění činí 25 750 Kč (pozemek parc. č. 151/837), 23 250 Kč (pozemek parc. 151/839) a 57 557,40 Kč (pozemek parc. č. 822/6) spolu s hodnotou v jiných řízeních již vydaných pozemků zatím nepřesahuje hodnotu neuspokojeného restitučního nároku žalobkyně. Dále se soud I. stupně zabýval otázkou vhodnosti (převoditelnosti) náhradních pozemků. Pokud jde o pozemek parc. č. 151/837 v k.ú. Stodůlky, pak tento pozemek vznikl oddělením na základě geometrického plánu č. 5794-302/2019 z pozemku parc. č. 151/242 po oddělení dokončené stavby komunikace včetně chodníků a navazujících pásů zeleně. Na tomto pozemku se tak žádné stavby ani chodníky nenachází, jak potvrdil svědek Kalousek, pouze komunikační zeleň. Podle znaleckého posudku znalce Bureše pozemek přiléhá ke komunikaci Na Výrovně, ze které je i přístupný. Nachází se na něm trvalé porosty – několik listnatých okrasných stromů – doprovodná zeleň komunikace. Pozemek parc. č. 151/839 v k.ú. Stodůlky vznikl taktéž oddělením na základě geometrického plánu č. 5794 -302/2019 z pozemku parc. č. 151/242 po oddělení dokončené stavby komunikace včetně chodníků a navazujících pásů zeleně. Na tomto pozemku se tak žádné stavby ani chodníky nenachází, jak potvrdil rovněž svědek Kalousek, pouze komunikační zeleň. Podle znalce Bureše pozemek přiléhá ke komunikaci Na Výrovně, ze které je i přístupný. Nachází se na něm trvalé porosty – několik listnatých okrasných stromů – doprovodná zeleň komunikace. Žalovaná neprokázala funkční propojení pozemků parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 se stavbou komunikace. Skutečnost, že na pozemcích byly vysazeny stromy, označované jako komunikační zeleň, sama o sobě funkční propojení neprokazuje. Nadto je třeba uvést, že žalobkyni v tomto řízení již byl pravomocně přiznán nárok na vydání pozemků parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840, které tvoří s pozemky parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 souvislé pásy půdy po obou stranách silnice, jejichž zemědělské využití není vyloučeno. Pozemky jsou shodného charakteru jako pozemky žalobkyni v tomto řízení již vydané, na které přímo navazují. Z druhé strany sousedí s chodníkem a zemědělské obhospodařování tak není vyloučeno. Jde tak o pozemky vhodné k převodu. Pokud jde o vhodnost k vydání pozemku parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov, pak o pozemek parc. č. 822/6 požádalo hl. m. Praha podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o Státním pozemkovém úřadu. Tuto žádost o bezúplatný převod částí pozemku parc. č. 822 v k.ú. Lochkov žalovaná dne 12. 1. 2023 zamítla. Pozemek parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov je vhodný k převodu, neboť žádost hl. m. Prahy byla zamítnuta a převodu tak ničeho nebrání. Soud I. stupně tak dospěl k závěru, že všechny shora uvedené pozemky nejsou zatíženy právy třetích osob, nejsou zastavěny a nebyly zjištěny relevantní překážky dle § 11 odst. 1 zákona o půdě, pro které by nemohly být tyto konkrétní pozemky vydány. Vydáním shora uvedených pozemků žalobkyni nedojde ani k překročení jejího dosud nevyčerpaného restitučního nároku, kdy tento ke dni rozhodování prvostupňového soudu činil 6 141 329,80 Kč a celková hodnota náhradních pozemků činí 106 557,40 Kč (pozemek parc. č. 151/837 v hodnotě 25 750 Kč, parc. č. 151/839 v hodnotě 23 250 Kč a parc. č. 822/6 v hodnotě 57 557,40 Kč). Prvostupňový soud tak nahradil projev vůle žalované uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pozemků parc. č. 151/837 v k.ú. Stodůlky, parc. č. 151/839 v k.ú. Stodůlky a parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov, to vše zapsané u Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, katastrální pracoviště Praha, obec Praha. O nákladech řízení mezi účastníky soud I. stupně rozhodl dle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Žalobkyni, která byla ve vztahu k žalované procesně úspěšná, přiznal plnou náhradu nákladů řízení, sestávající z odměn a náhrad hotových výdajů její advokátky, jejíž výši určil dle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarifu, dále jen „AT“ (za tarifní hodnotu považoval cenu vydaných náhradních pozemků).

3. Proti rozsudku soudu I. stupně podala žalovaná včasné a přípustné odvolání s odkazem na ust. § 205 odst. 2 písm. b), c), d), e), g) o. s. ř. Namítla, že nesouhlasí s závěrem soudu I. stupně

ohledně vhodnosti k vydání pozemku parc. č. 151/837, parc. č. 151/839, v této souvislosti poukázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2022, které bylo v této věci vydáno, zejm. na bod 38, kdy dovolací soud konstatoval: „S ohledem na zanedbatelnou rozlohu pozemků jejich umístění i charakter (vzbuzující přinejmenším pochybnost o možném samostatném zemědělském využití, jak ostatně připouští i odvolací soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí, uvádí-li, že jejich zemědělské využití by mohlo být problematické), i s přihlédnutím k lokalizaci těchto parcel v blízkosti stávající komunikace, jejich osázení komunikační zelení a evidenci co do druhu a způsobu využití jako „ostatní plocha – zeleň“, což by mohlo vzbuzovat i pochybnosti o neexistenci provázanosti těchto pozemků s přílehlou komunikací (k funkčnímu propojení pozemků s přílehlými komunikacemi přiměřeně srov. např. i rozsudek i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 28 Cdo 2955/2014), nelze závěr odvolacího soudu o vhodnosti pozemků k převodu na žalobkyni považovat za přesvědčivý.“ Následně v bodě 39 vyložil, že závěr o jejich vhodnosti k vydání „v konfrontaci s relevantní právní úpravou a judikaturou – neobstojí“. Je tak zřejmé, že dovolací soud nepovažoval dosavadní zjištění ohledně těchto pozemků za dostatečná pro jejich vydání a fakticky vyzval soud I. stupně k přehodnocení svého dosavadního závěru, případně k doplnění dokazování, které by přineslo nová zjištění, vedoucí k opačnému závěru. Soud I. stupně svá skutková zjištění ve vztahu k těmto pozemkům nedoplnil, a namísto toho na ústním jednání dne 29. 3. 2023 poučil žalovanou dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., aby tvrdila a prokázala, že pozemky parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 v k.ú. Stodůlky nejsou vhodné k vydání, neboť plní funkci komunikační zeleně související s veřejně prospěšnou stavbou komunikace „V 93 a V 94, 1. etapa, 2. část“. Uvedený postup je nesprávný jak z hlediska procesního, tak z hlediska skutkového posouzení věci. Pozemky nikdy nebyly ze strany žalobkyně navrženy jako vhodné k vydání. Žalobkyně původně žádala o vydání celého pozemku parc. č. 151/242 k.ú. Stodůlky v původní rozloze, následně zadala ke zpracování geometrický plán k rozdělení pozemku, kterým měly být části vhodné k vydání od částí k vydání nevhodných odděleny. Tímto geometrickým plánem, zpracovaným dne 22. 1. 2020 Geodetickou kanceláří Nedoma & Řezník, s.r.o. pod č. 5794-302/2019 (dále jen „geometrický plán“), byl původní pozemek parc. č. 151/242 k.ú. Stodůlky rozdělen na 5 nových pozemků, z nichž 2 byly (dle popisu a barevného rozlišení v doprovodné zprávě geometrického plánu) označeny jako vhodné k vydání (orná půda) a 3 jako k vydání nevhodné (komunikace a komunikační zeleň). Geometrický plán nebyl po celou dobu řízení zpochybněn ani ve vztahu k němu nebyly vzneseny žádné námítky. Soud I. stupně poukazuje na výslech svědka Petra Kalouska, geodeta, který geometrický plán zpracovával, v rámci tohoto výslechu nebyly shora uvedené skutečnosti nijak popřeny ani revidovány. O vhodnosti pozemků k vydání nebyla ostatně přesvědčena ani žalobkyně, když na ústním jednání dne 12. 3. 2020 uvedla, že „má za to, že pozemek parc. č. 151/242 a 151/840 - oba orná půda jsou vhodné k převodu, dále nechává na úvaze soudu pozemky 151/837 a 151/839“. V této souvislosti soud I. stupně zmiňuje také znalecký posudek znalce Ing. Zdeňka Bureše č. 1253-91/2020, znalec Ing. Bureš v posudku však naopak konstatoval, že pozemky přiléhají ke komunikaci, ze které jsou i přístupné, a nachází se na nich doprovodná zeleň komunikace (tato zjištění prvostupňový soud konstatuje v odst. 41 napadeného rozhodnutí), tato zjištění však nasvědčují funkční souvislosti výše označených pozemků s komunikací. Žalovaná v rámci své dosavadní argumentace tvrdila a prokazovala několik skutečností svědčících o nevhodnosti pozemků k vydání, přičemž soud I. stupně některé navržené důkazy (například místní ohledání pozemků, z něž by bylo možno prokázat i zmíněnou funkční souvislost s komunikací) ani neprovedl. Závěr, že žalovaná v tomto ohledu neunesla důkazní břemeno je tak nesprávný. Na rozdíl od již vydaných pozemků parc. č. 151/242 a 151/840 v k.ú. Stodůlky, které jsou plochami zemědělsky využitelné orné půdy, tyto pozemky jsou komunikační zelení, tedy úzkými pruhy stromů a další zeleně, tvořící „zelený okraj“ oddělující přílehlou komunikaci od okolního prostředí. Z praktického hlediska tak mohou například zamezit nadměrnému šíření prachu, hluku, a v rámci obytné zástavby mají estetický význam. V dané lokalitě by bylo obtížně představitelné jakékoliv jejich jiné využití. Dovolací soud

vyslovil pochybnost o neexistenci funkční propojenosti pozemků s komunikací, a to již na základě charakteristik pozemků zjištěných v dosavadním řízení. Závěr dovolacího soudu je pro soud I. stupně závazný. Za dané situace tak nebylo procesně správným postupem pouze vyzvat žalovanou k prokázání funkční souvislosti, a následně rozhodnout o vydání pozemků pouze na základě konstatování o neunesení důkazního břemene z její strany. Závěr o vhodnosti pozemků k vydání učiněný na základě tohoto postupu je tak rovněž nesprávný.

4. K pozemku parc. č. 822/6 k.ú. Lochkov byl souběžně uplatněn také nárok jiné oprávněné osoby, čehož si soud I. stupně byl vědom a sám toto konstatoval v rámci ústního jednání dne 4. 1. 2023. Tento „konkurenční nárok“ byl uplatněn u totožného soudu ze strany jiné oprávněné osoby v rámci řízení vedeném pod sp. zn. 5 C 133/2017, zahájeného v přibližně stejném období jako spor současný, a stále neskončeného. Pro obdobné případy je konstantní judikaturou Nejvyššího soudu dovozována nutnost posouzení obou nároků z hlediska tzv. lepšího práva, kdy příslušný soud s ohledem na konkrétní okolnosti věci vyhodnotí, která z oprávněných osob domáhajících se stejného pozemku má kvalitativně lepší nárok na jeho vydání (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 509/2021, sp. zn. 28 Cdo 2416/2020). Tzv. lepším právem se soud I. stupně nezabýval, jeho závěr o vhodnosti pozemku k vydání je tak předčasný a tudíž nesprávný. Žalovaný pod bodem VI. odvolání shrnul svoji argumentaci a žádal, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil prvostupňovému soudu k dalšímu řízení, případně jej změnil, žalobu zamítl a přiznal žalované náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
5. Žalobkyně se k podanému odvolání vyjádřila. Napadené rozhodnutí má za věcně správné. Pozemky v k.ú. Stodůlky parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 přímo sousedí s pozemky ve vlastnictví žalobkyně a jejich využití pro zemědělské účely není vyloučeno. Jsou shodného charakteru jako pozemky (parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840) žalobkyni v tomto řízení již vydané, na které přímo navazují. Z druhé strany sousedí s chodníkem, což nevylučuje jejich zemědělské obhospodařování. Argumentace žalované se opírá jen a pouze o označení pozemků geodetem jako „komunikační zeleň“, aniž by žalovaná byla schopna uvést jediný relevantní argument, jak a čím by mělo být fakticky vyloučeno zemědělské obhospodařování těchto pozemků. Rozhodující je faktický stav, nikoli označení pozemku v geometrickém plánu nebo v katastru nemovitostí. Námitka žalované, že k pozemku parc. č. 822/6 k.ú. Lochkov byl souběžně uplatněn nárok jiné oprávněné osoby, je novým tvrzením, v rozporu s ust. § 205a o. s. ř. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, pak žalobkyně odkazuje na rozsudek odvolacího soudu č. j. 58 Co 413/2020-1660, kterým soud přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení dle § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že ji lze považovat za plně procesně úspěšnou, v posuzovaném řízení není soud vázán žalobním petitivem ve smyslu § 153 odst. 2 o. s. ř., navrhla tak potvrzení napadeného rozhodnutí jako věcně správného a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení.
6. Žalovaná v replice ze dne 31. 7. 2023 opětovně zdůraznila, že soud I. stupně v tomto případě rozhodl v rozporu s právním názorem Nejvyššího soudu, aniž by v rámci odůvodnění napadeného rozsudku relevantním způsobem tyto důvody vysvětlil. Lze dovozovat, že původně se závěry žalované stran pozemků parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 souhlasila i žalobkyně, jestliže zpracovaný geometrický plán (na základě něhož byly vytvořeny výše označené pozemky) bez námitek přijala a předložila soudu. Lze mít za to, že žalobkyně svým procesním postupem učinila otázku nevhodnosti pozemků parc. č. 151/242 a 151/840 (správně parc. č. 151/837 a 151/839 pozn. odvolacího soudu) k.ú. Lochkov v zásadě za nespornou. Tyto pozemky svým tvarem, velikostí a umístěním nejsou vhodné k zemědělskému obdělávání. Jedná se o úzké pruhy městského sídlištního trávníku, jejichž smyslem je esteticky i prakticky oddělit chodník od pozemků, které bude žalobkyně zemědělsky využívat. Účelem těchto pozemků je zajistit, aby chodník, sloužící k cestě obyvatel od bytových domů v pražském sídlišti, bezprostředně nenavazoval na pole či pastviny. Takové oddělení se může jevit jako vhodné i ze strany

hospodáře, který při zemědělských pracích nebo při manipulaci s potřebným materiálem a technikou minimalizuje znečištění blízkého chodníku a bude pro něj snadnější i zajistit bezpečnost procházejících chodců. Ani argumentace žalobkyně, že informace o existenci souběžně uplatněného nároku k pozemku parc. č. 822/6 k.ú. Lochkov je z procesního hlediska novým tvrzením, není správná. Nejedná se o tvrzení účastníka v procesním smyslu, které by muselo být předneseno a prokazováno před koncentrací řízení. Jedná se fakticky o upozornění na skutečnost, která je významná pro posouzení věci (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 509/2021, sp. zn. 28 Cdo 2416/2020). O souběžně uplatněném nároku byl soud informován již delší dobu před vydáním napadeného rozsudku, což mimo jiné zmínil na prvním ústním jednání po vrácení věci Nejvyšším soudem. Pokud jde o rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, pak žalobkyni nelze považovat za plně procesně úspěšnou, jestliže nedojde k vydání jí požadovaných náhradních pozemků (srov. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 18. 4. 2023, č. j. 5 C 119/2015-670).

7. Pokud jde o průběh dosavadního řízení:

Odvolací soud rozsudkem ze dne 4. 2. 2021, č. j. 58 Co 413/2020-1532, rozsudek soudu I. stupně v zamítavém výroku o věci samé (ad II) potvrdil a ve vyhovujícím výroku o věci samé (ad I) jej změnil tak, že žalobu o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu částí pozemku parc. č. 151/242 v katastrálním území Stodůlky, obec Praha, které byly v rozdělovacím geometrickém plánu č. 5794-302/2019, vyhotoveném Geodetickou kanceláří Nedoma & Rezník, s. r. o. označeny jako pozemky parc. č. 151/242, parc. č. 151/837, parc. č. 151/839 a parc. č. 151/840, zamítl. Odvolací soud shledal jako správné závěry soudu I. stupně stran statusu žalobkyně coby oprávněné osoby dle § 4 zákona o půdě, jíž svědčí právo na převod náhradních pozemků za pozemky, které jí nebylo možno vydat, jakož i stran toho, že tento nárok dosud nebyl uspokojen pro liknavost žalované. Ztotožnil se i s tím, že vydání části pozemku parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov brání překážka, která spočívá v žádosti vedlejšího účastníka o převod tohoto pozemku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 503/2012 Sb. Další překážku pro vydání pozemků v té podobě, jak se jich žalobkyně domáhala, a to nejen části vydělené z pozemku parc. č. 822 v k.ú. Lochkov, ale i všech zbývajících pozemků vyčleněných z pozemku parc. č. 151/242 v katastrálním území Stodůlky, odvolací soud spatřoval v tom, že by mělo být rozhodnuto o rozdělených pozemcích, které takto „vznikly“ na základě soukromě zpracovaného geometrického plánu, aniž by o jejich dělení bylo předtím rozhodnuto příslušným stavebním úřadem ve správním řízení. Na podporu tohoto závěru odvolací soud odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/19.

K dovolání žalobkyně byl rozsudek odvolacího soudu zrušen **rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 7. 7. 2021, č. j. 28 Cdo 1520/2021-1552**, a věc byla odvolacímu soudu vrácena k dalšímu řízení. Nejvyšší soud v tomto zrušujícím rozhodnutí velmi obsáhle rozebral problematiku týkající se pravomoci soudu v civilním řízení rozhodnout ve věci vyplývající z poměrů soukromého práva o rozdělení pozemku (v tomto ohledu odvolací soud odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí) a dospěl k závěru, že rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu ve smyslu § 82 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), k jehož vydání se nevyžaduje rozhodnutí stavebního úřadu o rozdělení pozemku, se rozumí i pravomocný rozsudek soudu o nahrazení projevu vůle povinné osoby uzavřít s oprávněnou osobou dle § 11a odst. 1 zákona o půdě smlouvu o bezúplatném převodu náhradního pozemku, nebo-li stěžejní argumentaci, na níž byl založen rozsudek odvolacího soudu, shledal jako nesprávnou. Pokud pak jde o otázku převoditelnosti pozemku parc. č. 822 v k. ú. Lochkov, resp. jeho oddělené části, Nejvyšší soud opětovně připomněl, jaká kritéria je třeba při posuzování vhodnosti náhradního pozemku (v souladu s jeho ustálenou judikaturou) sledovat, a že konkrétně v případě, kdy o pozemek požádala obec, je třeba zkoumat i to, zda a z jakého důvodu obec na žádosti trvá a zda této žádosti bude (resp. bude moci být) ze strany státu vyhověno. V této souvislosti odvolacímu soudu vytkl, že se zkoumáním těchto důvodů nezabýval podrobněji, a to

mimo jiné i se zřetelem k žalobkyni poukazovanému uplynutí promlčecí doby či zařazení pozemku v územním plánu do plochy izolační zeleně.

Poté, co se věc na základě zrušujícího rozhodnutí Nejvyššího soudu opětovně ocitla ve stádiu odvolacího řízení, odvolací soud rozsudkem ze dne 25. 11. 2021, č. j. 58 Co 413/2020-1660 shora označený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. (jímž bylo žalobě na převod tam označených pozemků vyhověno) potvrdil a ve výroku II. (jímž byla žaloba ve zbylé části zamítnuta) změnil tak, že se nahrazuje projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu (v tam uvedeném znění) o bezúplatném převodu i ohledně pozemku parc. č. 822/6 v k. ú. Lochkov (vše výroky I. rozsudku); současně bylo rozhodnuto o nákladech řízení u soudu prvního stupně a nákladech odvolacího řízení (výrok II.). Odvolací soud dospěl k závěru, že pokud jde o pozemek parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov, o jehož bezúplatný převod požádala obec (vedlejší účastník) podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, již zde nepovažoval za překážku převodu pozemku do vlastnictví žalobkyně, zejména se zřetelem na dobu uplynulou od podání žádosti (r. 2014) překračující i případnou lhůtu promlčecí, postoj žalované i nevýznamný přesah požadovaného pozemku do pásu izolační zeleně. Za vhodné k převodu za účelem uspokojení restitučního nároku odvolací soud označil i další žalobkyní žádané pozemky (parc. č. 151/837, 151/839, 151/242 a 151/840 v katastrálním území Stodůlky), jež nejsou přímo zastavěny komunikací procházející přes geometrickým plánem oddělený pozemek parc. č. 151/838) a tvoří s ní funkční celek a není vyloučeno jejich zemědělské využití. Zjištěná cena oprávněnou osobou požadovaných pozemků jako náhradních nepřevyšuje výši dosud neuspokojeného restitučního nároku (kvantifikovaného na podkladě ocenění původních pozemků posudky znaleckého ústavu YBN CONSULT – znalecký ústav, s. r. o.).

V důsledku podaného dovolání ve věci rozhodl **dovolací soud rozhodnutím ze dne 15. 6. 2022, č. j. 28 Cdo 1360/2022-1718**, zrušil rozsudek odvolacího soudu ze dne 25. 11. 2021, č. j. 58 Co 413/2020- 1660 v části výroku I., jíž byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen ve výroku I. co do nahrazení projevu vůle žalované bezúplatně převést do vlastnictví žalobkyně pozemky parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 v katastrálním území Stodůlky (vzniklé oddělením z pozemku parc. č. 151/242 v katastrálním území Stodůlky tam označeným geometrickým plánem coby nedílnou součástí rozsudku) a změněn ve výroku II. tak, že se nahrazuje projev vůle žalované bezúplatně převést do vlastnictví žalobkyně pozemek parc. č. 822/6 v katastrálním území Lochkov (vzniklý oddělením z pozemku parc. č. 822 v katastrálním území Lochkov tam označeným geometrickým plánem coby nedílnou součástí rozsudku), spolu s výroky II. o nákladech řízení, a v tomto rozsahu věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (výrok I.). Ve zbývajícím rozsahu (nahrazení projevu vůle žalované bezúplatně převést do vlastnictví žalobkyně pozemky parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840 v katastrálním území Stodůlky, vzniklé oddělením z pozemku parc. č. 151/242 v katastrálním území Stodůlky tam označeným geometrickým plánem coby nedílnou součástí rozsudku) dovolání odmítl (výrok II.).

Dovolací soud vyložil, že „při uspokojování restitučního nároku postupovala žalovaná (dříve její předchůdce) vůči žalobkyni (oprávněné osobě) způsobem nesoucím znaky (nikoliv kumulativně) liknavosti, libovůle, svévole či diskriminace, což patří k předpokladům úspěchu žaloby na poskytnutí oprávněnou osobou požadovaných náhradních pozemků mimo proces veřejných nabídek (§ 11a zákona č. 229/1991 Sb.) Pokud jde o výši restitučního nároku žalobkyně, pak otázkou kvantifikace restitučního nároku žalobkyně, resp. ocenění nevydaných pozemků na základě totožných rozhodnutí správních orgánů jako v dané věci, vycházející ze závěrů znaleckých posudků YBN CONSULT - Znalecký ústav, s. r. o., se zabýval i Nejvyšší soud v řadě svých předchozích rozhodnutí, kterými aproboval závěry soudů nižších stupňů založené na zjištění, že při určení výše restitučního nároku žalobkyně nejsou dány okolnosti pro aplikaci sražek podle Přílohy 7 vyhlášky č. 182/1988 Sb.“ (odst. 17 rozhodnutí dovolacího soudu).

Pokud jde o otázku převoditelnosti předmětných pozemků, pak „uzavřeli odvolací soud v projednávané věci, že žádost obce (hl. m. Prahy) o bezúplatný převod pozemku parc. č. 822/6 v k. ú. Lochkov do jejího vlastnictví ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 503/2012 Sb. (vzdor tomu, že na ni obec trvá) nepředstavuje překážku převodu pozemku k náhradní naturální restituci podle zákona č. 229/1991 Sb., kdy ani sám odvolací soud v důvodech svého rozhodnutí nevyklučuje, že žádosti obce o převod tohoto pozemku (přinejmenším v té části jeho plochy, jež je plánována k využití jako „IZ“, tedy jako izolační zeleň) mohlo by být ze strany žalované vyhověno (odvolací soud toliko konstatuje, že souhlas s tímto převodem je „dosud nejistý“) a kdy akcentuje jen dobu uplynulou od obcí podané žádosti o převod daného pozemku (aniž by se dále zabýval i všemi tvrzenými důvody, pro které této žádosti dosud nebylo vyhověno), dodává, že tato doba překročila i případnou promlčecí lhůtu [ačkoliv jejím uplynutím případné právo nezaniká a námitka promlčení je k dispozici žalované coby dlužnici v případném sporu s obcí (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4413/2008, sp. zn. 28 Cdo 4650/2009), jež se zde ovšem ke své povinnosti hlásí, jde o závěr nesprávný (jež koliduje s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu, na niž není důvodu čehokoliv měnit). Týká-li se snad překážka převoditelnosti jen části požadovaného pozemku (uzavírá-li odvolací soud, že žádost obce o převod pozemku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 503/2012 Sb. může být důvodná jen v části vymezené plochy o výměře 106 m², určené k využití jako izolační zeleň), lze pak poukázat na závěry ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu (a recentní judikatury Ústavního soudu), jež připouští vydání (překážkou nedotčené) části pozemkové parcely, vymezené geometrickým plánem“.

„Restituční předpisy, slouží k odčinění pouze některých (nikoli všech) křivd a zároveň stanoví vyluky, které vydání původních pozemků brání, přičemž důvodem působení výluk je veřejný zájem, který v konkrétním případě převáží nad zájmem restitučním. Překážkou vydání pozemků podle ust. § 11 odst. 1 písm. c) zák. č. 229/1991 Sb. může být funkční souvislost pozemků se stavbou, tedy skutečnost, že pozemky tvoří s objekty výstavby jeden funkční celek. Pod takovým pozemkem je nutno rozumět nejen stavební pozemek, popřípadě též pozemek zastavěný stavbou, ale i přilehlé pozemky, jež tvoří se zastavěnými pozemky souvislý celek bez přerušení. Bylo-li v posuzované věci zjištěno, že pozemky parc. č. 151/837 a 151/839 v k. ú. Stodůlky (svým tvarem) tvoří úzké pruhy těsně přiléhající k pozemku parc. č. 151/838 (na němž je umístěna komunikace) a vyskytuje se na nich komunikační zeleň, nelze závěry o vhodnosti označených pozemků k převodu jako náhradních prizmatem výše nastíněných kritérií ustálené rozhodovací praxe aprobovat jako přiměřené a s těmito judikatorními závěry konformní. S ohledem na zanedbatelnou rozlohu pozemků, jejich umístění i charakter (vzbuzující především pochybnost o možném samostatném zemědělském využití), i s přihlédnutím k lokalizaci těchto parcel v blízkosti stávající komunikace, jejich osázení komunikační zelení a evidenci co do druhu a způsobu využití jako „ostatní plocha – zeleň“, což mohlo by vzbuzovat i pochybnosti o neexistenci provázanosti těchto pozemků s přilehlou komunikací, nelze závěr odvolacího soudu o vhodnosti těchto pozemků k převodu na žalobkyni jako pozemků náhradních považovat za přesvědčivý“.

Poté kdy ve věci opětovně rozhodl odvolací soud kasačním rozhodnutím, ve věci rozhodl soud I. stupně **napadeným rozsudkem**.

8. Odvolací soud tak opětovně přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo dle ust. § 212 o. s. ř., ve věci nařídil jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), vázán právním názorem vysloveným dovolacím soudem v jeho rozhodnutí ze dne 15. 6. 2022, č. j. 28 Cdo 1360/2022-1718 (§ 243g odst. 1, § 226 odst. 1 o. s. ř.) a po zopakování dokazování níže uvedenými listinnými důkazy dospěl k závěru, že odvolání žalované je zčásti důvodné.
9. Pokud jde o pozemek parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov, pak odpadla jediná překážka, která bránila jeho převodu, neboť žádost o vydání tohoto pozemku, resp. jeho části dle § 7 odst. 1 písm. e) zák. č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu byla dne 12. 1. 2023 zamítnuta (ze Stanoviska

Hlavního města Prahy ze dne 12. 1. 2023 se podává, že předmětný pozemek se nachází ve funkčním využití NL - louky a pastviny a IZ izolační zeleně. Z leteckého snímku je patrné, že část pozemku ležící na funkčním využití NL - louky a pastviny- je obhospodařovaným polem a svým umístěním s skutečným stavem nesplňuje podmínku převodu dle § 7 odst. 1 písm. e/ tj. realizace veřejné zeleně., v části funkčního využití IZ není pozemek dle sdělení Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy určen k realizaci zeleně), což se promítlo i v tom, že vedlejší účastník z řízení vystoupil. Jiná překážka pro vydání tohoto pozemku nebyla v nalézacím řízení tvrzena, žalovaná v odvolání namítla, že soud I. stupně se nezabýval tím, že jiná oprávněná osoba v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 5 C 133/2017, „zahájeném přibližně ve stejném období“, uplatnila „rovněž nárok na vydání pozemku parc. č. 822/6 k. ú. Lochkov“ a soud I. stupně tak neposoudil tzv. lepší právo toho kterého restituanta. Námitka tzv. lepšího práva nebyla vznesena v rámci řízení před soudem I. stupně, natož dne 4. 1. 2023 při jednání, jak se dovolávala žalovaná (viz protokol o jednání před soudem I. stupně ze dne 4. 1. 2023). Nutno zdůraznit, že žalovaná toliko namítla, že řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 5 C 133/2017 bylo zahájeno „přibližně ve stejném období“, toto časové hledisko tak nevypovídá ve prospěch konkurující žaloby. Žalovaná ani v průběhu řízení nepředestřela ze souběžně vedeného restitučního řízení žádné konkrétní skutečnosti, jež by byly významné pro posouzení konkurujících si náhradových žalob i z perspektivy ostatních (judikaturou Nejvyššího soudu aprobovaných) kritérií; takové skutečnosti ani v řízení nevyšly najevo (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 509/2021), pouze obecně citovala z judikatury dovolacího soudu, která se zabývá touto problematikou. Pokud by konkrétní skutečnosti, jež by byly významné pro posouzení konkurující náhradové žaloby, byly v řízení uplatněny, pak by bylo lze přisvědčit odvolatelce, že by bylo nutno se jimi věcně zabývat. Podle judikatury Nejvyššího soudu je totiž v případě konkurence více oprávněných osob požadujících vydání těchto náhradních pozemků třeba vždy komplexně hodnotit, které z oprávněných osob k uspokojení jejího restitučního nároku vydáním požadovaného náhradního pozemku svědčí „lepší“ právo. Významným přitom může být zejména okamžik zahájení soudního řízení tím kterým z oprávněných (k časovému hledisku se odvolací soud vyjádřil), hospodářský význam požadovaného náhradního pozemku pro jednotlivé žadatele, výše jejich dosud neuspokojených restitučních nároků, doba, po niž jejich nároky zůstávají neuspokojeny, míra jejich aktivity ve veřejných nabídkách apod.; nelze vyloučit ani reálné rozdělení požadovaného náhradního pozemku mezi konkurenty (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 11. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2416/2020, ze dne 8. 12. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2910/2020 či ze dne 27. 4. 2021, sp. zn. 28 Cdo 509/2021). S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že pozemek parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov, který je v katastru nemovitostí veden podle druhu jako orná půda a je součástí zemědělského půdního fondu, je tak vhodný k vydání za účelem realizace zemědělské činnosti na tomto pozemku, kdy žádná zákonná překážka jeho vydání nebrání.

10. Pokud jde o pozemek parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839, pak odvolací soud za účelem posouzení vhodnosti těchto pozemků k jejich vydání zopakoval dokazování listinami, které měl k dispozici již prvostupňový soud.
11. Z rozhodnutí Městské části Praha 13 ze dne 5. 6. 2019, které nabylo právní moci dne 12. 7. 2019, se podává, že bylo vydáno stavební povolení na stavbu „Komunikace V93 a V94 - 1. etapa, 2. část - Praha 5, Řeporyje“. Stavba obsahuje dvoupruhovou nerozdělenou komunikaci kategorie MO 8/50 se základní šířkou vozovky 7 m, délkou 31,58 m s asfaltovým povrchem a s dvoustranným chodníkem, chodníky o šíři 2,0 m ve směru staničení a 2,25 m vlevo, chodníky jsou přilehlé k vozovce. Komunikace je odvodněna příčným a podélným spádováním povrchů do otevřeného silničního příkopu. V přilehlém území jsou silniční příkopy zaústěny do systému retenčních jezírek a nádrží, které jsou součástí samostatného vodoprávního stavebního povolení.

12. Z projektové dokumentace Atelieru Promika s.r.o. komunikace V93 + V94 – 1. etapa, 2 část – stavební část - komunikace a zpevněné plochy lze seznat, že pozemek parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 tvoří úzké pruhy oddělující chodníky a komunikaci (obojí umístěné na pozemku parc. č. 151/838) od okolních pozemků.
13. Geometrickým plánem, zpracovaným dne 22. 1. 2020 Geodetickou kanceláří Nedoma & Řezník, s.r.o. pod č. 5794-302/2019, byl původní pozemek parc. č. 151/242 k.ú. Stodůlky rozdělen na 5 nových pozemků, z nichž 2 byly dle popisu a barevného rozlišení v doprovodné zprávě geometrického plánu (viz odst. 14 rozhodnutí odvolacího soudu) označeny zeleně (pozemky parc. č. 151/242, parc. č. 151/840 volná plocha) a 3 byly označeny červeně (parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 komunikační zeleň, parc. č. 151/838 komunikace)., z geometrického plánu se rovněž podává, že pozemek parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 tvoří úzké pruhy oddělující chodníky, které přiléhají ke komunikaci, od okolních pozemků parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840 (volná plocha – orná půda).
14. Ze zprávy k upřesnění rozsahu oddělení veřejně prospěšné stavby komunikace z pozemku p. č. 151/42 v k.ú. Stodůlky v geometrickém plánu 5794-302/2019 Petra Kalouska ze dne 4. 8. 2020 se podává, že v geometrickém plánu vznikly v novém stavu parcely 151/242 - orná půda o výměře 2492 m², 151/837 – ostatní plocha/zeleň o výměře 103 m², 151/838 - ostatní plocha/ostatní komunikace o výměře 544 m², 151/839 – ostatní plocha/zeleň o výměře 93 m² a 151/840 - orná půda o výměře 2455 m²; červeně zakresleny jsou pozemek parc. č. 151/837 - komunikační zeleň, parc. č. 151/838 - komunikace, parc. č. 151/839 - komunikační zeleň, zeleně zakresleny jsou pozemek parc. č. 151/242 - orná půda a parc. č. 151/840 - orná půda.
15. Ze znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňka Bureše ze dne 5. 5. 2020 č. 1253-91/2020 se podává, že pozemek parc. č. 151/837 je nepravidelného geometrického tvaru, současný účel užití – zpevněný chodník pro pěší a zeleň, přístup na pozemek je ze zpevněné komunikace, pozemek parc. č. 151/839 je nepravidelného geometrického tvaru, současný účel užití – zpevněný chodník pro pěší a zeleň, přístup na pozemek je ze zpevněné komunikace.
16. Z předložené černobílé i barevné fotodokumentace, z ortofotomapy se podává, že pozemek parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 tvoří úzké pruhy sousedící se zpevněným chodníkem, oddělující chodník a komunikaci od ostatních přilehlých pozemků (volné plochy), zčásti jsou osázeny izolační zelení – vzrostlými stromy.
17. Odvolací soud po zopakování dokazování výše uvedenými listinami, které zhodnotil ve vzájemné souvislosti (§ 132 o. s. ř.) dospěl rozdílně od soudu I. stupně k závěru, že pozemky parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 nejsou vhodné k vydání s ohledem na to, že byla prokázána jejich funkční souvislost s komunikací V93 a V94, resp. s pozemkem parc. č. 151/838, neboť tvoří úzké pásy osázené zelení, těsně přiléhající k pozemku parc. č. 151/838 (na němž je umístěna komunikace a vybudované chodníky), které tak oddělují přiléhající komunikaci (včetně chodníků) od navazujících pozemků (orné půdy). Tyto pozemky rozhodně neslouží k zemědělskému využití, a to s ohledem na jejich umístění, tvar a charakter, kdy nejsou vhodné k zemědělskému obhospodařování, když naopak funkčně souvisí s přilehlou vybudovanou komunikací a plní zásadní oddělovací prvek mezi komunikací (chodníkem) a ornou půdou. Právě izolační zeleň, která je pozemcích vysázena, tvoří přirozenou hranici mezi komunikací (včetně chodníků) a okolními pozemky, které slouží k jinému účelu (zemědělskému), než je komunikace. Na funkční souvislost těchto pozemků s komunikací lze usuzovat i ze samotné výsadby (izolační zeleň – stromy), která eliminuje šíření prachu a hluku z přilehlé komunikace, kde je realizován provoz motorových vozidel a nepochybně plní i funkci estetickou, neboť doprovází chodníky přilehlé ke komunikaci, které s jistotou využívají kolemjdoucí. Pozemky parc. č. 151/837 a 151/839 v k.ú. Stodůlky, které svým tvarem tvoří úzké pruhy těsně přiléhající k pozemku parc. č. 151/838 (na němž je umístěna komunikace a chodníky), na nichž se vyskytuje komunikační zeleň, jsou funkčně s touto komunikací propojeny; není tak možno zvažovat využití těchto pozemků

k zemědělskému účelu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2430/2016), nelze tak přisvědčit argumentaci žalobkyně, že by se jednalo o pozemky shodného charakteru, sloužící ke stejnému využití, jako pozemky parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840, které byly již žalobkyni vydány. Tyto pozemky nejsou ornou půdou, neslouží k zemědělským účelům jako pozemky parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840, jejichž rozlišení co do jejich využitelnosti (barevné označení, včetně popisu) se podává již z doprovodné zprávy Petra Kalouska ze dne 4. 8. 2020 ke geometrickému plánu, zpracovanému dne 22. 1. 2020 Geodetickou kanceláří Nedoma & Řezník, s.r.o. pod č. 5794-302/2019. Petr Kalousek v rámci své výpovědi před soudem I. stupně potvrdil, že na pozemcích parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 se nenachází žádné stavby a chodníky, pouze komunikační zeleň a potvrdil, že z pozemku parc. č. 151/242 vznikly nové pozemky (viz zjištění soudu I. stupně odst. 15, odst. 41, odst. 42 napadeného rozsudku), z tohoto zjištění (z této svědecké výpovědi) vycházel i odvolací soud. O charakteru těchto pozemků vypovídá i znalecký posudek znalce Ing. Zdeňka Bureše ze dne 5. 5. 2020 č. 1253-91/2020, z něhož se podává, že přístup na pozemek parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 je právě ze zpevněné komunikace parc. č. 151/838, což rovněž vypovídá o jejich funkční souvislosti s přílehlou komunikací a chodníky. Rovněž z předložené fotodokumentace (černobílé, barevné) a ortofotomapy je zřejmé, že předmětné pozemky nejsou vhodné k zemědělskému obhospodařování s ohledem na jejich tvar, osázení izolační zelení a lokalitu, kdy i z této přiložené fotodokumentace a ortofotomapy lze dovodit jejich funkční souvislost s pozemkem parc. č. 151/838, v této souvislosti bylo nadbytečné provádět místní šetření, neboť uvedená fotodokumentace ani ortofotomapa nebyla žádným z účastníků zpochybňována.

18. Ve smyslu závěrů nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1152/20 i rozhodnutí Nejvyššího soudu (např. sp. zn. 28 Cdo 4048/2016, sp. zn. 28 Cdo 2430/2016), dle nichž soud v obdobných případech není vázán žalobním návrhem, neboť jde o řízení o určitém způsobu vypořádání ve smyslu § 153 odst. 2 o. s. ř., odvolací soud poučil při odvolacím jednání dne 14. 9. 2023 žalobkyni o svém názoru na nevhodnost jí vybraných pozemků parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 k.ú. Stodůlky k převodu a vyzval ji k označení jiných vhodných pozemků. Žalobkyně prostřednictvím své právní zástupkyně na tuto výzvu při odvolacím jednání dne 14. 9. 2023 reagovala a výslovně setrvala na svém žalobním žádání - vydat pozemek parc. č. 151/837 a parc. č. 151/838 v k.ú. Stodůlky, obec Praha i přes předestřený názor odvolacího soudu.
19. S ohledem a výše uvedené odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. změnil dle ust. § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. tak, že žalobu o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839, oba zapsané v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha na LV 10002 pro katastrální území Stodůlky, obec Praha zamítl, jinak jej v tomto výroku jako věcně správný dle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
20. K rozsudku soudu I. stupně nebyl připojen Geometrický plán č. 537-245/2018 vyhotovený Geodetickou kanceláří Nedoma & Řezník, s.r.o., byť výrok I. napadeného rozsudku obsahuje, že tento geometrický plán je jeho nedílnou součástí, tato nesprávnost mohla být zhojena v odvolacím řízení, kdy byl k rozsudku odvolacího soudu tento geometrický plán připojen (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 509/2021).
21. V souladu s § 224 odst. 1 a 2 o. s. ř. odvolací soud rozhodl o nákladech řízení před soudem I. stupně, a to dle § 142 odst. 3 o. s. ř., když žalobkyni je třeba považovat za procesně úspěšnou, neboť měla neúspěch pouze v nepatrné části s ohledem na skutečnost, že žaloba byla zamítnuta ohledně pozemků v celkové hodnotě 49 000 Kč a žalobkyni byly vydány pozemky v hodnotě 1 236 750 Kč (k.ú. Stodůlky) a v hodnotě 57 557,40 Kč (k.ú. Lochkov). Lze přisvědčit její argumentaci (viz vyjádření k odvolání), že v posuzovaném řízení není soud vázán žalobním petitem ve smyslu § 153 odst. 2 o. s. ř. a ukáže-li se, že označený náhradní pozemek není k převodu způsobilý, lze žalobě vyhovět i převodem jiného vhodného pozemku; případné částečné zpětvzetí žaloby z uvedeného důvodu pak nelze považovat za procesní neúspěch ve

sporu. Nicméně žalobkyně setrvala na svém požadavku ohledně pozemku parc. č. 151/837 a parc. č. 151/839 i když byl odvolacím soudem předestřen názor, že se jedná o pozemky k vydání nevhodné, její neúspěch s ohledem na hodnotu pozemků, jak výše uvedeno, je však nepatrný. Účelně vynaložené náklady žalobkyně představují náklady jejího právního zastoupení, jakož i náklady důkazů (znaleckých posudků a geometrických plánů). Pokud jde o výši odměny advokátky žalobkyně za jeden úkon právní služby, dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu je třeba při jejím stanovení vycházet primárně z § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., podle které není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu cena věci v době započetí úkonu právní služby. Teprve tehdy, nelze-li hodnotu věci vyjádřit v penězích, nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, je nezbytné za tarifní hodnotu věci považovat fixní tarifní hodnotu podle § 9 advokátního tarifu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1021/2015 či sp. zn. 22 Cdo 2648/2015). Je-li předmětem řízení nemovitá věc, je již z povahy také ocenitelná (srov. např. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1332/07), což platí i ve sporech, v nichž je nemovitá věc předmětem řízení pouze zprostředkovaně (např. v řízení o určení práva či právního poměru). Tarifní hodnotu sporu dle § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. tak představuje hodnota vydaných náhradních pozemků 1 236 750 Kč do rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2022, č. j. 28 Cdo 1360/2022- 1718, kdy odměna za jeden úkon právní služby činí 13 260 Kč, a poté tarifní hodnotu představuje hodnota vydaného pozemku ve výši 57 557,40 Kč (pozemek parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840 již nebyl předmětem řízení), kdy odměna za jeden úkon právní služby činí 3 420 Kč dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady řízení tvoří odměna za 26,5 úkonů právní služby po 13 260 Kč a 6 úkonů právní služby po 3 420 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, vyjádření ze dne 19. 12. 2017, ze dne 21. 3. 2018, ze dne 5. 4. 2018, ze dne 16. 10. 2019, ze dne 28. 1. 2020, ze dne 25. 3. 2020, účast u jednání dne 7. 3. 2018, dne 16. 5. 2018, dne 1. 8. 2018, dne 31. 1. 2019, dne 6. 6. 2019, dne 4. 12. 2019, dne 11. 3. 2020, dne 4. 6. 2020, dne 23. 9. 2020, dne 21. 10. 2020, odvolání ze dne 24. 11. 2020 včetně jeho doplnění, účast u odvolacího jednání dne 4. 2. 2021, podání dovolání ze dne 23. 4. 2021, vyjádření ze dne 25. 10. 2021, účast u odvolacího jednání dne 4. 11. 2021, účast u odvolacího jednání dne 25. 11. 2021, vyjádření k dovolání, ve výši 1/2 za vyjádření k odvolání proti usnesení o nařízení předběžného opatření, ve výši 1/2 návrh na vydání předběžného opatření ze dne 17. 7. 2021, ve výši 1/2 za vyjádření k odvolání proti rozhodnutí procesní povahy ze dne 13. 11. 2021, vyjádření ve věci ze dne 4. 1. 2023, ze dne 14. 2. 2023, účast u jednání dne 4. 1. 2023 a dne 29. 3. 2023, vyjádření ze dne 6. 4. 2023, účast u jednání dne 12. 4. 2023. Dále náklady řízení tvoří 33 náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle ust. 13 odst. 4 cit. vyhl. a náklady znaleckého posudku č. 954-12/18 ze dne 24. 2. 2018 ve znění jeho doplnění ze dne 23. 6. 2018 v částce 11 500 Kč a náklady na vyhotovení geometrických plánů č. 3037/67/2018 v částce 11 132 Kč, č. 2087/67/2018 v částce 11 616 Kč, č. 5537/67/2018 v částce 10 648 Kč, č. 537-245/2018 v částce 9 438 Kč, č. 5794-302/2019 v částce 10 648 a 5 808 Kč (za doplňující zprávu ke geometrickému plánu) a náklady na vyhotovení geometrického plánu č. 652-167/2022 ve výši 12 705 Kč. Náklady řízení celkem činí 465 305 Kč.

22. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. V odvolacím řízení byl předmětem řízení toliko pozemek parc. č. 151/837, parc. č. 151/839 oba v k.ú. Stodůlky v hodnotě celkem 49 000 Kč a pozemek parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov v hodnotě 57 557 Kč, s ohledem na výsledek sporu v této fázi řízení lze dovodit úspěch žalobkyně v rozsahu cca 50 %, odvolací soud tak vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího

soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výrokům o náhradě nákladů řízení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.).

Praha 14. září 2023

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu

Seznam souřadniců vrcholů bodů (X, Y) v kř. (ETRS)

Číslo bodu	X	Y	Číslo kř.	Popis bodu
100-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
110-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
120-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
130-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
140-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
150-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
160-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
170-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
180-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
190-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
200-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
210-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
220-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
230-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
240-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
250-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
260-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
270-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
280-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
290-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
300-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
310-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
320-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
330-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
340-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
350-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
360-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
370-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
380-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
390-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely
400-01	760299.46	1001492.12	2	středisko parcely

- 2114 -

Dosavadní stav				Nový stav			
Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo
822/1	1	12	11	822/1	1	11	77
822/2	2	23	23	822/2	2	23	29
822/3	3	31	31	822/3	3	31	6

Parcelní číslo	Parcelní číslo	BPEJ	BPEJ	BPEJ	BPEJ	BPEJ	BPEJ
822/1	220/1	0,1	69	822/1	220/1	5	
822/2	220/1	2	77				

Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo
822/1	220/1	0,1	69
822/2	220/1	2	77

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rezková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 01.10.2023. Připojení doložky provedla Helena Zadinová dne 06.11.2023.